

บันทึกข้อความ

วันที่	๖.๑๐.๔๙
วันที่	๘.๓.๔๙
	๖.๑๐.๔๙

ส่วนราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๕๗๗ ๑๐๐๗
 ที่ ๘ ๗๐๐๑/ว ๔๕๔๙ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๙
 เรื่อง การบริหารนโยบายเศรษฐกิจปี ๒๕๔๙

(๑) เรียน หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมและรัฐวิสาหกิจในกำกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และ กอ.รมน.

สำนักนายกรัฐมนตรีขอส่งสำเนาหนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ ๘ ๗๐๐๑/ว ๓๗ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๙ เรื่อง การบริหารนโยบายเศรษฐกิจปี ๒๕๔๙ มาเพื่อ โปรดทราบ ตามที่แนบมาพร้อมนี้

(นายชาตุร อมิชาตบุตร)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
 ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) ที่ ๘ ๗๐๐๑/ว ๒๐๖๘

เรียน พอ.สำนัก/กอง
 เพื่อโปรดทราบ

(นายอิสรา ศีลเดช)
 ร.ลนก.
 ๙ มี.ค.๔๙

ลอก ๖๗๘๘ ๙๙

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๙/ว ๓๗

รับเอกสารสำคัญจากหน่วยงาน
๔๙๙๔
๑ มี.ค ๒๕๖๖
๘.๖๙.๖

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กกม. ๑๐๓๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง การบริหารนโยบายเศรษฐกิจปี ๒๕๖๖

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

กองกลาง

เลขรับ
รับที่ ๓๕๗๔๙
เวลา ๑๐ —

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๑๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอเรื่อง
การบริหารนโยบายเศรษฐกิจปี ๒๕๖๖ มาเพื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีทราบ ความละเอียดปราภกูตามสำเนาหนังสือ
ที่ส่งมาด้วยนี้

คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)
เลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๖๔

www.cabinet.thaigov.go.th

[J001-73-49/015]

สุรนารถ ต้อง

(นายสุรนารถ ต้อง)
เจ้าหน้าที่ดูแลระบบ นักวิชา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โทร. 0 2280 4085 ต่อ 3311

ที่ นร 1114/ ๙๙๕

วันที่

28 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง การบริหารนโยบายเศรษฐกิจปี 2549

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ตามที่ นายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดประชุมหารือร่วมกับรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีที่กำกับดูแลด้านเศรษฐกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐกิจ และภาคเอกชน โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานเมื่อวันศุกร์ที่ 24 กุมภาพันธ์ 2549 ณ กระทรวงต่างประเทศ (โดยมีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมตามเอกสารแนบท้าย) นั้น ผลการประชุมสรุปได้ดังนี้

1. สถานการณ์เศรษฐกิจภายในประเทศในปี 2548 ได้รับผลกระทบจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่เพิ่มสูงขึ้นมากอย่างต่อเนื่อง ทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นมากและกระทบกำลังซื้อของประชาชน นูลค่าการนำเข้าน้ำมันสูงขึ้นมากจนทำให้ดุลการค้าขาดดุล 8,118 ล้านดอลลาร์ สร. ในครึ่งแรกของปี ประกอบกับผลกระทบจากสินามิทำให้รายได้จากการหอพักเที่ยวยามไม่สามารถช่วยลดขาดดุลการค้าได้มาก ดังนั้นดุลบัญชีเดินสะพัดคงที่ขาดดุลถึง 5,863.6 ล้านดอลลาร์ สร. ในครึ่งปีแรก รวมทั้งมีผลกระทบจากภัยแล้งต่อผลผลิตภาคเกษตร ทำให้ครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจขยายตัวเพียงร้อยละ 3.9

รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วง 6 เดือนหลังของปี 2548 โดยมีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มรายได้และลดภาระรายจ่ายของภาคประชาชนและภาคธุรกิจ และเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ รวมทั้งดำเนินโครงการเร่งด่วนเพื่อสร้างกิจกรรมใหม่ทางเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจมีเสถียรภาพมากขึ้น ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาเกินดุลในครึ่งปีหลัง และแรงกดดันต่อเงินเฟ้อเริ่มลดลงในไตรมาสสุดท้าย นอกจากนี้มาตรการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยเฉพาะในกลุ่มข้าราชการ แรงงานค่าจ้างขั้นต่ำ และเกษตรกร ทำให้การใช้จ่ายครัวเรือนยังเพิ่มขึ้นได้และเป็นการปรับตัวค่อยๆ ขณะเดียวกัน หมวดการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และทำให้โดยรวมในครึ่งหลังของปี 2548 เศรษฐกิจขยายตัวได้ขึ้น และคาดว่าทั้งปีขยายตัวร้อยละ 4.5 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 4.5 ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 3,713.7 ล้านดอลลาร์ สร. หรือร้อยละ 2.1 ของ GDP และอัตราการว่างงานลดลงเหลือร้อยละ 1.8 ของกำลังแรงงาน รวม

2. ความเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจปี 2549 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีความเห็นร่วมกันว่าเศรษฐกิจยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 5.0 สูงกว่าการขยายตัวในปี 2548 แต่ยังมีประเด็นห่วงใยบางประการ ได้แก่

2.1 ภาวะราคาน้ำมันที่ยังอยู่ในระดับสูงและทำให้อัตราเงินเฟ้อยังมีแนวโน้มสูงอยู่ในปี 2549 นี้ ส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อของประชาชน โดยเฉพาะในกลุ่มแรงงานที่ได้รับค่าแรงขั้นต่ำซึ่งแม้ว่า ในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมาจะได้รับค่าแรงขั้นบังคับแล้วแต่ยังเป็นการปรับที่ช้ากว่าอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้น ทำให้โดยสุทธิแล้วจำนวนจี้อื้อที่แท้จริงลดลง กลุ่มผู้ที่จบการศึกษาใหม่ซึ่งรายได้เดือนละประมาณ 7,000 บาท ซึ่งไม่เพียงพอสำหรับค่าครองชีพพื้นฐาน และนอกราชภัฏนี้สำหรับกลุ่มระดับกลาง ๆ ที่ได้รับรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 20,000-30,000 บาท ก็ได้รับผลกระทบจากเงินเฟ้อและการตอกเบี้ยที่สูงขึ้นที่ทำให้ค่าใช้จ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้นมากกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น โดยที่นี้ขอสงเกตมาติดตามว่าในช่วงหลังวิกฤตที่ผ่านมา มีการใช้งบประมาณเพื่อช่วยเหลือกับบุคลากรสถานการณ์ภาครัฐกิจและภาครัฐเงินเป็นจำนวนมาก โดยที่ภาคนครดับรายได้ปานกลางยังไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร สำหรับกลุ่มเกษตรกรนั้นได้รับราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้นแต่ในด้านผลผลิตยังมีความไม่แน่นอนและต้องดำเนินมาตรการเพื่อเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.2 การขาดดุลการค้าและการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ในปี 2549 ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดยังมีแนวโน้มขาดดุล เนื่องจากราคาน้ำมันดิบยังอยู่ในระดับสูง และโดยเฉลี่ยยังสูงกว่าในปี 2548 จึงมีความจำเป็นที่ต้องเร่งรัดการส่งออก บริหารการนำเข้าวัตถุดิบและส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก และส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.3 ความต่อเนื่องของการลงทุนทั้งการลงทุนภาครัฐและภาคเอกชน จะเห็นว่าในช่วงครึ่งหลังของปี 2548 การลงทุนภาครัฐเริ่มชะลอตัวลงตามภาวะการลงทุนในการก่อสร้างที่ชะลอตัว ภายใต้สถานการณ์ที่ราคาน้ำมันแพง คงเบี้ยขาขึ้นที่ทำให้ความต้องการที่อยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ชะลอตัวลง แม้ว่าอัตราการใช้กำลังการผลิตจะเพิ่มขึ้นและอยู่ระดับใกล้เคียงกับช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ และทำให้ความต้องการลงทุนในเครื่องจักรอุปกรณ์เพิ่มขึ้น

2.4 สำหรับการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ภายใต้กรอบวงเงินลงทุนในปี 2549 จำนวน 289.8 ล้านบาท อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนเป้าหมายการดำเนินงานและการเบิกจ่าย ลงทุนให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง เช่น ความพร้อมและความสามารถในการดำเนินงาน และนโยบาย Partnership for Development โดยที่การลงทุน Mega Projects จะประกอบด้วยการดำเนินงานตามปกติ เช่น โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัย และการดำเนินงานตามนโยบาย Partnership for Development เช่น สาขา Mass Transit และบางส่วนของสาขาทรัพยากรน้ำ สาธารณสุข และการศึกษาที่ผู้สนใจจะยื่นข้อ

เสนอทางเทคนิคภายในเดือนเมษายน 2549 ดังนั้นรัฐบาลจึงจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน โดยการกำหนดกรอบแนวทางการบริหารนโยบายเศรษฐกิจที่ชัดเจน

2.5 การเร่งรัดแนวทางการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีความชัดเจน และสามารถดำเนินการเพื่อการปรับโครงสร้างให้การผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น สร้างมูลค่าเพิ่มขึ้น (value creation) ทั้งในภาคการผลิตอุตสาหกรรม เกษตร และบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3. มาตรการเศรษฐกิจปี 2549 ภายใต้ประเด็นห่วงไอลังกล่าว รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน ภาคธุรกิจ และนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ เพื่อที่จะสนับสนุนให้เศรษฐกิจในปี 2549 มีเสถียรภาพ มีการปรับตัวดีขึ้นกว่าในปี 2548 ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นในการสร้างงานให้มีความต่อเนื่อง ประชาชนมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น มีความมั่นคงและมาตรฐานการดำรงชีพที่ดีขึ้น ในขณะที่ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มรายได้ เพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ ลดภาระรายจ่ายของภาคประชาชนและภาคธุรกิจ และเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ รวมทั้งดำเนินการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยมีกรอบแนวทางนโยบายเศรษฐกิจในปี 2549 ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 มาตรการส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปั๊จจัยการผลิตและลดการพึ่งพิงการนำเข้าพลังงาน (กระทรวงพลังงาน กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงอุตสาหกรรม)

1.1 มาตรการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

1.1.1 สงเสริมการใช้ NGV ในรถชนิดสาธารณะโดยสร้างแรงจูงใจด้านราคาค่าติดตั้งอุปกรณ์ และแหล่งเงินทุนโดยเปลี่ยนตัว

1.1.2 เพิ่มสถานีจำหน่าย NGV ให้กระจายอย่างทั่วถึงเพื่ออำนวยความสะดวกทางด้านความสะดวกแก่รถยนต์ที่ใช้ NGV โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีผู้ใช้บริการจำนวนมาก

1.1.3 สงเสริมอุตสาหกรรมการผลิตพาหนะที่ใช้ NGV รวมทั้งอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องโดยใช้มาตรการจูงใจทางด้านภาษีเงินได้

1.1.4 กำหนดให้มีการรองรับคุณภาพและมาตรฐานของ NGV และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเชื่อใจ และความมั่นใจแก่ผู้ใช้ยานพาหนะ NGV (เช่น อายุการใช้งานของเครื่องยนต์ และการไม่ก่อมลพิษ)

1.1.5 จัดทำมาตรฐานการติดตั้งอุปกรณ์ NGV

1.1.6 ลดภาษีนำเข้าอุปกรณ์และพาหนะที่ใช้ NGV

1.1.7 หาแหล่ง NGV ทดแทนอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น Bio-gas เป็นต้น

1.1.8 ส่งเสริมการผลิตและการใช้ไปโอดีเซลในระดับชุมชน

1.1.9 จูงใจผู้บริโภคให้หันมาใช้ Gasohol โดยใช้มาตรการด้านราคา

1.2 มาตรการประหยัดพลังงาน

1.2.1 ประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจ และให้คำปรึกษาแก่ภาคครัวเรือน และภาคธุรกิจเอกชน เพื่อลดการใช้พลังงาน

1.2.2 เร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อสร้างทางเลือกในการเดินทางที่มีประสิทธิภาพและประหยัดการใช้พลังงาน

1.2.3 พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพโครงข่ายการขนส่งทางรถไฟ และการขนส่งทางน้ำ ให้มีความสะดวก รวดเร็ว เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเปลี่ยนรูปแบบการขนส่ง (Modal Shift)

กลุ่มที่ 2 มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ (กระทรวงคมนาคม สศช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

2.1 จัดตั้งคณะกรรมการโลจิสติกส์ระดับชาติเพื่อเร่งรัดผลักดันการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Hardware) และการบริหารจัดการและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (Software) (มอบรองนายกรัฐมนตรี นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ เป็นประธาน และกระทรวงคมนาคม และ สศช. เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม)

2.2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งเชื่อมโยงพื้นที่ฐานการผลิตที่สำคัญทั่วประเทศ โดยมุ่งให้เกิดการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (Multi-Modal Transport) ที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว

และสามารถลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าโดยการใช้การขนส่งทางรางเป็นสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถประหยัดการใช้น้ำมันดีเซลลงได้

กลุ่มที่ 3

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ (ศศช. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

เร่งดำเนินการปรับโครงสร้างการผลิตตลอดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เป็นรายกลุ่มสินค้าตามแนวทางที่ได้มอบหมายตามมติคณะกรรมการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ วันที่ 12 มกราคม 2549 โดยมอบหมายให้ ศศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภายใต้คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (กพช.) ประสานกับกระทรวงเจ้าภาพหลักในการปรับโครงสร้างเกษตร (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) และการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 การปรับโครงสร้างไม่รวมองแยกเป็นเกษตรหรืออุตสาหกรรมหรือบริการ โดยควรให้ความสำคัญต่อการสร้างมูลค่าโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
- 3.2 กรณีของสินค้าเกษตร ความมุ่งด้านคุณภาพและการเพิ่มผลิตภาพ (Enhanced Productivity) เป็นสำคัญ โดยหน่วยงานรัฐบาลจะต้องมีการทำงานอย่างเป็นบูรณาการมากขึ้น
- 3.3 ควรพิจารณาแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยการนำแรงงานในสาขาที่ขาดแคลนเข้ามาเพื่อสนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ รวมถึงแรงงานสมองที่มีความรู้และทักษะสูงที่จะช่วยสร้างมูลค่า นอกจากนี้ รัฐบาลควรพิจารณาผ่อนปรนเงื่อนไขที่เป็นภาระที่สูงเกินความจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการ เช่น เงินค้ำประกันรายบุคคลที่สูงถึง 50,000 บาท
- 3.4 ควรพิจารณาขึ้นค่าแรงงานในภาคการผลิต มากกว่านำแรงงานราคาถูกเข้ามาจากภายนอก เพราะค่าจ้างแรงงานในประเทศไทยที่สูงขึ้นจะเป็นตัวผลักดันให้ผู้ประกอบการต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีให้สูงขึ้น